

at aabne dem, eller kunne skaffe sig Legitimation dertil. Jeg har tidligere været aldeles uvidende om denne høitidelige Behandling af et saa ubehøveligt Brev, og hvad der er værre i denne Sag, er, at Hanssen, som sandsynligvis deri har seet noget overordentligt Dvingende for mig, tillige har formaaet en anden Embedsmand til at vedlægge et Brev, der da ogsaa nu paraderer som et Løfte om Embede. Dette Brev bestaaer af nogle saa Vinier, og den eneste Bøn, for denne Embedsmand, Birch, der vistnok har havt en god Villie, om jeg just ikke efter Alt, hvad der er passeret, navnlig hiin Aften, da den anden Interpellation fremkom, har Grund til overhovedet med nogen overordentlig stor Taknemmelighed at see tilbage derpaa, er den, at han til Svar paa den Forespørgsel, han forlængst havde fremsat om, hvorledes hans Udsigter til det Embede, han dengang søgte, stode, har faaet en Villet, som gaaer ud paa, at han ikke har nogen Udsigt til at faae dette Embede, men derpaa ender Brevet med den Tilføining, at man raader ham til hellere at give Tid, da der nok vil vise sig en anden Ansættelse for ham. Er det et Løfte? Har jeg ikke Lov til at skrive til en Mand, at der kan være Tale om en Ansættelse for ham, naar han ellers er kvalificeret dertil? Det maatte da først bevises, at det staaer i fjerneste Forbindelse med hvide Tjenester, men jeg veed virkelig ikke, hvilken Tjeneste den paagjældende Embedsmand har tilbudt mig, eller hvilken jeg har opfordret ham til at hde mig. Jeg har aldrig seet ham, før efterat han var udnævnt til et Embede indenfor hans egen Kreds, og han kom da for at takke mig for min embedsmæssige Medvirkning til Udnævnelsen. Jeg sigter her til Auctions-directeurposten i Kjøbenhavn, hvis Besættelse har været Gjenstand for saa megen Critik, og med Hensyn til hvilken der har været saa megen Tale om, at Forholdet har været saa forfærdeligt. Jeg nævner dette her i fuldstændig Erindring om, at jeg her staaer ligeoverfor Kongeriget's Rigsdag, for hvilken jeg erkjender, at der kan være Anledning til at gjøre Rede, ikke for Embedsbesættelser, thi det er ikke min Sag, men for Indstillinger til Embeder. Den Indstilling, der er nedlagt om ham, gaaer udtryk-

kelig ud paa, at der er en ældre Fuldmægtig under Retten, som unægtelig paa Grund af sin Anciennitet maatte anses for at have et større Krav, forsaavidt man maatte tillægge Ancienniteten en overordentlig stor Vægt, hvad jeg nu ikke kan gjøre, og det vilde især under de nuværende Forhold see galt ud, naar man ikke tillige tog Hensyn til, hvorledes Manden og Embedet passede sammen. Om Bedkommende har faaet Examen nogle Aar tidligere eller tidligere, troer jeg ikke kommer saameget i Betragtning. Jeg fremhævede imidlertid, at denne ældre Fuldmægtig i den Grad havde Anciennitet — han er Candidat fra min Tid, og jeg er en personlig Bekjendt af ham —, at han nok kunde have Grund til at vente sig en anden Ansættelse end det her omhandlede Embede paa 1400 Rd. Han er Candidat fra 1840, og hans Samtidige have Alle for lang Tid siden været ansatte i mere indbringende Embeder. Det vil altsaa være i sin Orden, at Justitsministeren allerunderdanigst indstillede ham til et Herredsfogedembede paa et Par Tusinde Rigsdaler, hvortil jeg anser ham for vel stikket, medens den, der fik Embedet i Kjøbenhavn, efter min Mening nok saa godt turde qualificere sig dertil, ligesom han ogsaa ved sin øvrige Virksomhed er bunden til Kjøbenhavn, hvor han har et Bierhverv, nemlig som Translateur. Denne Mand er den eneste, der skulde være forurettet ved denne Embedsbesættelse, thi vel er der en meget ældre Ansøger, hvis Vilkaar omtrent ere de samme, men jeg har Grund til at formode, at han selv vil finde det rimeligt, at han ikke fik Embedet, og jeg har udtrykkeligt anført dette i Forestillingen, som ledsages med en schematisk Oversigt. Dette er Sammenhængen med hele denne forfærdelige mistænkelige Sag, men det turde være skeet overordentlig tidt, at man ingenlunde altid er gaaet efter, naar Bedkommende har taget Examen. Jeg troer, at baade den Mand, der er sprungen forbi, og den Mand, der har været saa heldig at springe forbi, begge ere sprungne forbi flere Gange af Yngre, og der er maaskee et Medlem her i Salen, som vil kunne give Oplysning derom. Jeg vilde ugjerne ved denne lange Fremstilling unddrage mig fra at svare paa noget Spørgsmaal, som er eller kunde blive rettet til mig;